

ಪಾಠದ ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಬೋಧನಾ ಅನುಭವಗಳು

ಆರತಿ ಪಾಂಡೆ

ಈ ಲೇಖನವು ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕದ ಕಥೆಯೊಂದನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಯೋಜನೆಯ ಮೂಲಕ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಸಲು ಒಂದು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಕಿಯೊಬ್ಬರು ಕಲಿಕಾ ಫಲಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕಥೆ ಹೇಳುವ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅಪೇಕ್ಷಿತ ಗುರಿಗಳನ್ನು ತಲುಪಲು ಬಳಸುವ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಂಡ ಯಶಸ್ಸು, ಎದುರಿಸಿದ ಸವಾಲುಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಡ ರೀತಿ ಈ ಲೇಖನದ ಪ್ರಮುಖ ಭಾಗವಾಗಿದೆ.

ಚಿತ್ರ 1: ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಬೋಧನಾ ಯೋಜನೆಯು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕಥೆಯ ಕುರಿತು

ಮುನ್ಸಿ ಪ್ರೇಮ್‌ಚಂದ್ ಅವರ “ನಾದಾನ್ ದೋಸ್ತ್” (ಮುಗ್ಧ ಸ್ನೇಹಿತ) ಕಥೆಯು ಮಕ್ಕಳ ಸಹಜ ಸರಳತೆ ಮತ್ತು ಕುತೂಹಲದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಶವ್ ಮತ್ತು ಶ್ಯಾಮಾ ಎಂಬ ಅಣ್ಣ-ತಂಗಿಯರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮನೆಯ ಸಜ್ಜಿದ ಮೇಲೆ ಗುಬ್ಬಿಚ್ಚಿಯೊಂದು ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಹಕ್ಕಿಯ ಮೊಟ್ಟೆಗಳು ಹೇಗಿರುತ್ತವೆ? ಅವುಗಳಿಂದ ಮರಿಗಳು ಹೊರಬರುವುದು ಹೇಗೆ? ಅವುಗಳ ಆಹಾರವೇನು? ಮತ್ತು ಅವು ಹೇಗೆ ಬದುಕುತ್ತವೆ? ಮುಂತಾದವುಗಳ ಕುರಿತು ಅಣ್ಣ-ತಂಗಿಯರಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಕುತೂಹಲವಿರುತ್ತದೆ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಉರಿಬಿಸಿಲು ಮತ್ತು ಮಳೆಯಿಂದ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಮಕ್ಕಳು ಹಲವಾರು ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಬಟ್ಟಲಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ಮತ್ತು ಅಕ್ಕಿ ಕಾಳುಗಳನ್ನು ತಂದಿಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಹಕ್ಕಿಮರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುವ ಭರದಲ್ಲಿ ಅವರಿಂದ ಒಂದು ಅಚಾತುರ್ಯ ನಡೆದುಹೋಗುತ್ತದೆ, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ನಂತರ ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿಷಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಥೆಯು ಮಕ್ಕಳ ದೈನಂದಿನ ಪರಿಸರದೊಂದಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಬೆಸೆಯುತ್ತದೆ. ಪಕ್ಷಿಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮನೆಗಳ ಆಸುಪಾಸಿನಲ್ಲಿ ಗೂಡು ಕಟ್ಟುವುದರಿಂದ,

ತರಗತಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗುವೂ ಈ ಕಥೆಯೊಂದಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪಾಠವನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಉದ್ದೇಶಗಳು

ಈ ಕಥೆಯು 6ನೇ ತರಗತಿಯ ‘ವಸಂತ’ ಎಂಬ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿದೆ. ಪಾಠದ ಸಿದ್ಧತೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ, ನಾನು ಈ ತರಗತಿಗೆ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ಭಾಷಾ ಬೋಧನೆಯ ಕಲಿಕಾ ಫಲಿತಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದೆ. ಇವುಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ, ಕಥೆ ಹೇಳುವುದರ ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಮೂಲಕ ಮಕ್ಕಳು ಕಥೆಯೊಂದಿಗೆ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಸಂಪರ್ಕ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು; ಪ್ರಾಣಿ-ಪಕ್ಷಿಗಳು ಹಾಗೂ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಂವೇದನಾಶೀಲವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಲು ಅವರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವುದು; ಮಕ್ಕಳು ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿ ಇತರ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಓದುವ ಆಸಕ್ತಿ ಬೆಳೆಸುವುದು ಈ ಉದ್ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿವೆ. ಜೊತೆಗೆ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವುದು, ಅವರ ಭಾಷಾ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಶಬ್ದಕೋಶವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವುದು, ಕಲ್ಪನಾ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು

ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅವರ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಪಾರದೊಂದಿಗೆ ಬೆಸೆಯಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ನನ್ನ ಗುರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಕಥೆಯ ಘಟನೆಗಳು ಮತ್ತು ಪಾತ್ರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಕ್ಕಳು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಲು ಪೂರಕವಾದ ವಾತಾವರಣ ನಿರ್ಮಿಸಲು ಕೂಡ ಬಯಸಿದ್ದೆ.

ಮಕ್ಕಳ ಅನುಭವಗಳಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಕಲ್ಪಿಸುವ ಚಿತ್ರಗಳ ಕುರಿತು ಚರ್ಚೆ

ಮೊದಲ ದಿನ, ಪಾಠವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಮುನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಲು ನಾನು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಚಿತ್ರಗಳ ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸಿದೆ. ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ, "ಇದರಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಏನೇನು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮಕ್ಕಳು, "ಒಂದು ಹಕ್ಕಿ ತನ್ನ ಮೊಟ್ಟೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದೆ, ಕೋಳಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆಯೇ ಇದು ಕೂಡ ಮೊಟ್ಟೆಯೊಡೆದು ಮರಿ ಹೊರಬರಲಿ ಎಂದು ಕಾವು ಕೊಡುತ್ತಿದೆ" ಎಂದರು. ಮುನ್ನು ಎಂಬ ಹುಡುಗಿ, "ಹಕ್ಕಿ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡುತ್ತಿದೆ, ಯಾರೂ ತನ್ನ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಂತೆ ಅದು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ" ಎಂದಳು. ಅದೇ ರೀತಿ, ಎರಡನೇ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮೀನೂ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತಾ, "ಹಕ್ಕಿ ಏನನ್ನೋ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ; ತನ್ನ ಮೊಟ್ಟೆಗಳು ಅಪಾಯದಲ್ಲವೆ ಎಂದು ಅದು ಎಚ್ಚರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತಿದೆ!" ಎಂದಳು. ಇನ್ನು ಮೂರನೇ ಚಿತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಮಕ್ಕಳು, "ಕೇಶವ್ ಮತ್ತು ಶ್ಯಾಮಾ ಹಕ್ಕಿಯ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಮೇಲೆ ಹತ್ತುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಮೊಟ್ಟೆಗಳಿರುವ ಜಾಗವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದರು. ಆಗ ರೋಹಿತ್, "ಆದರೆ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಬಾರದು ಎಂದು ನನ್ನ ಅಜ್ಜಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ" ಎಂದು ತನ್ನ ಅನುಭವ ಹಂಚಿಕೊಂಡನು. ಬಹುತೇಕ ಮಕ್ಕಳು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಅವರು, "ನಾವು ಹಕ್ಕಿಯ ಗೂಡು ಮತ್ತು ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ನೋಡಲು ನಮಗೂ ಆಸೆ ಆಗುತ್ತದೆ" ಎಂದರು. ಈ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಉದ್ದಕ್ಕೂ, ಮಕ್ಕಳು ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ಅನುಭವಗಳೊಂದಿಗೆ ಬೆಸೆದು ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.

ಇನ್ನೊಂದು ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಅವರ ತಾಯಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಮಕ್ಕಳು, "ಅಣ್ಣ-ತಂಗಿ ಹಕ್ಕಿಯ ಮೊಟ್ಟೆಗಳೊಂದಿಗೆ ತುಂಟಾಟ ಮಾಡಿರಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೇ ಅಮ್ಮ ಅವರನ್ನು ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ರೂಪಾಲಿಯು, "ಖಂಡಿತ ಅವರಿಗೆ ಏಟು ಬೀಳುತ್ತಿದೆ; ಅಮ್ಮಂದಿರು ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ (ಬದಲಿಗೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ)" ಎಂದು ತನ್ನದೇ ಆದ ವಿಭಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡಳು.

ಚಿತ್ರ 2: ಪಕ್ಷಿಗಳ ಮರಿಗಳು ಮತ್ತು ಮೊಟ್ಟೆಗಳ ಆರೈಕೆ ಮಾಡಲು ಉತ್ಸುಕರಾಗಿರುವ ಮಕ್ಕಳು.

(ಚಿತ್ರಕಥೆ: ಎನ್.ಸಿ.ಇ.ಆರ್.ಟಿ. ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ 'ವಸಂತ')

ಬನ್ನಿ ಈಗ ಕಥೆಯನ್ನು ಓದೋಣ

ಧನಿಯಾ, "ಕಥೆಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಓದಿದ ನಂತರವೇ ನಮಗೆ ಅಸಲಿ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯುವುದು. ಹಾಗಾಗಿ ಮೊದಲು ಕಥೆಯನ್ನು ಓದೋಣ!" ಎಂದು ಉತ್ತಾಹದಿಂದ ಹೇಳಿದಳು. ಮಕ್ಕಳು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಏನಾಗಬಹುದು ಎಂದು ತಿಳಿಯಲು ಕಾತುರರಾಗಿದ್ದರು. ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದಿದ ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳು, "ನೋಡಿ! ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿ. ಮಕ್ಕಳು ಹಕ್ಕಿಯ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅವರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ತಾಯಿಗೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ." ಎಂದರು. ಓದುವ ಕೌಶಲದ ಆರಂಭಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕುಳಿತು, ಅಕ್ಷರ ಮತ್ತು ಸ್ವರಗಳ ಸಂಯೋಜನೆಯ ಮೂಲಕ ಓದಲು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಿದೆ. ಈ ಮಕ್ಕಳು ಚಿತ್ರಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಕಥೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರಾದರೂ, ಅವರಿಗೆ ಪಠ್ಯವನ್ನು ಓದಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಾರಾಗ್ರಾಫ್ ಅನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಓದಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅವರು ಅಕ್ಷರಗಳು, ಪದಗಳು ಮತ್ತು ವಾಕ್ಯಗಳ ರಚನೆಯೊಂದಿಗೆ ಪರಿಚಿತರಾದರು ಹಾಗೂ ಚಿತ್ರಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಪದಗಳನ್ನು ಊಹಿಸಿ ಓದಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ನಾನು ಓದುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದವರು ಮತ್ತು ವೇಗವಾಗಿ ಓದುವವರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಮಿಶ್ರ ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದೆ. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಓದುವುದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪದಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಓದಲು ಸಹಾಯವಾಯಿತು. ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಓದಲು ಮತ್ತು ಬರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳು ಕಥೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಓದಿದರು.

ಹೊಸ ಪದಗಳು ಮತ್ತು ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳ ಅರ್ಥೈಸುವಿಕೆ

ಮರುದಿನ, ನಾನು ಕಥೆಯ ಕೆಲವು ಆಯ್ದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಓದಿ ಹೇಳಿದೆ. ಕಥೆಯಲ್ಲಿನ ಹೊಸ, ಕಠಿಣ ಪದಗಳು ಮತ್ತು ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಒತ್ತು ನೀಡಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, "ನೋವಿನ ದನಿ" ಎಂದರೆ ಏನು ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ, ಮುನ್ನು ಮಾತ್ರ "ಬೇಸರ ಅಥವಾ ದುಃಖದ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದು" ಎಂದು ಸರಿಯಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು. "ಮುಖ ವಿವರ್ಣವಾಗುವುದು ಅಥವಾ ಮುಖ ಬಿಳಿಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು" ಎಂಬ ಪದಬಂಧಕ್ಕೆ ಸುರೇಂದ್ರನು, "ಭಯಪಡುವುದು ಅಥವಾ ವಿಷಾದಿಸುವುದು" ಎಂದು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದನು. ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಕ್ಕಳು ಉತ್ತರ ನೀಡಲು ತಡಕಾಡಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು, ಆ ಪದಗಳು ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಕೀರ್ಣವಾಗಿರಬಹುದು ಎಂದು ನನಗೆ ಅರಿವಾಯಿತು. ನಂತರ ನಾನು "ಒದ್ದೆಯಾದ ಬೆಕ್ಕು" (ಭಯದಿಂದ ನಡುಗುವ ಅಥವಾ ಮುಗ್ಧವಾಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿ) ಎಂಬ ನುಡಿಗಟ್ಟನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದೆ. ತರಗತಿಯ ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮಕ್ಕಳು ಇದಕ್ಕೆ "ಸರಳವಾಗಿರುವುದು ಅಥವಾ ಪೂರ್ತಿ ಮುಗ್ಧವಾಗಿರುವುದು" ಎಂದು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದರು. ಇವರೊಂದಿಗಿನ ಸಂಭಾಷಣೆಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳ ಬಳಕೆ ಇನ್ನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ನಂತರ ನಾನು ಕಪ್ಪುಹಲಗೆಯ

ಮೇಲೆ "ನೋ ದೋ ಗ್ಯಾರ ಹೋ ಜಾನಾ", "ಈಡ್ ಕಾ ಚಾಂಡ್ ಹೋನಾ" (ಅಪರೂಪವಾಗುವುದು), "ಆಂಖೋ ಕಾ ತಾರಾ" (ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನವನು) ಮುಂತಾದ ಕೆಲವು ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಬರೆದೆ. ಒಂದು ಮಗು ತಕ್ಷಣವೇ ತನಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದ "ನಾಕ್ ಮೇ ದಮ್ ಕರ್ನಾ", "ಈಂಟ್ ಕಾ ಜವಾಬ್ ಪತ್ತರ್ ಸೇ ದೇನಾ" ಮುಂತಾದ ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿತು. ಆ ಮಗುವಿನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯು, ಈ ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಅವನು ತನ್ನ ದೈನಂದಿನ ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಇತರರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಕೇಳಿದ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಜೋಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದಾಗ, "ನಾನು ನನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕೀಟಲೆ ಮಾಡುವಾಗ ಅವರು 'ನಾಕ್ ಮೇ ದಮ್ ಕರ್ ರಖಾ ಹೈ' (ಪ್ರಾಣ ಹಿಂಡುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ) ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ" ಎಂದನು. ಅವನ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಇಡೀ ತರಗತಿ ಆನಂದಿಸಿತು.

ಈ ರೀತಿಯ ವಿಶಿಷ್ಟ ಪದಪುಂಜಗಳನ್ನು 'ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳು' ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿವರಿಸಿದೆ. ಇವುಗಳು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಇದಾದ ನಂತರ, ಪ್ರತಿ ಮಗುವೂ ತನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿತು.

ಕಥೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಘಟನೆಗಳ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮ

ಮುಂದೆ ಕಥೆಯ ಘಟನೆಗಳ ಕುರಿತು ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯಿತು. ಕೇಶವ ಮತ್ತು ಶ್ಯಾಮನ ಮನೆಯ ಸಜ್ಜದ ಮೇಲೆ ಹಕ್ಕಿಯೊಂದು ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ವಿವರಿಸಿದರು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ ಹಂಬಲವಿತ್ತು. ಅವರು ಹಕ್ಕಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟೆಗಳ ಬಳಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಂದಿಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು, ಆದರೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟೆಗಳು ಒಡೆದುಹೋದವು. ಶ್ಯಾಮ್ ಎಂಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸಿದನು: "ಕೇಶವ ಮತ್ತು ಶ್ಯಾಮಾಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಕ್ಕಿ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿತು. ಹಕ್ಕಿಯು ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಕಷ್ಟಪಡಬಾರದು ಎಂದು ಮಕ್ಕಳು ಮೊಟ್ಟೆಗಳ ಬಳಿಯೇ ಅಕ್ಕಿ ಮತ್ತು ನೀರನ್ನು ಇಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಪಕ್ಕಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸಹಜ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಂತೆಯೇ ಬದುಕುತ್ತವೆ. ಅತಿಯಾದ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೇಶವ ಮತ್ತು ಶ್ಯಾಮಾ ತಾಯಿಗೆ ತಿಳಿಸದೆಯೇ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರು. ಮನುಷ್ಯರ ಸ್ಪರ್ಶವಾದ ಕಾರಣ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಅದು ಇಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಮೊಟ್ಟೆಗಳು ಒಡೆದುಹೋದವು. ಕೇಶವ ಮತ್ತು ಶ್ಯಾಮಾರಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಅಚಾತುರ್ಯ ನಡೆದುಹೋಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ತೀವ್ರ ದುಃಖವಾಗಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಟ್ಟರು."

ಕಥೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಮತ್ತು ಕಾಲಮಾನ

ಈಗ ನಾನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದೆ: "ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಯಾವ ಕಾಲಮಾನದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ? ಇದು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು? ಮತ್ತು ಆಗಿನ ಜೀವನ ಹೇಗಿರುತ್ತಿತ್ತು?" ಆಗ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, "ಇದು ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯ ಹಳೆಯ ದಿನಗಳ ಕಥೆಯಂತಿದೆ" ಎಂದನು. ರಾಜು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತಾ, "ಇದು ಮನೆಗಳನ್ನು ಹೆಂಚು ಮತ್ತು ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದ ಕಥೆ; ಏಕೆಂದರೆ ಪಕ್ಕಿಗಳು ಇಂತಹ ಹೆಂಚಿನ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಗುಡಿಸಲುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗೂಡು ಕಟ್ಟುತ್ತವೆ" ಎಂದು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದನು. ಮೀನೂ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಿ, "ಇದು ನಮ್ಮ ಅಜ್ಜ-ಅಜ್ಜಿಯರ ಕಾಲದ್ದಾಗಿರಬಹುದು, ಏಕೆಂದರೆ ಆಗ ಈಗಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮರಗಳು ಮತ್ತು ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳು ಇದ್ದವು" ಎಂದಳು. ಹೀಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ಉತ್ತರಿಸಿದರು. ಧಾನಿಯಾ ಬೇಸರದಿಂದ, "ಈಗಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪಕ್ಕಿಗಳು ಯಾವಾಗ ಅಥವಾ ಎಲ್ಲಿ ಗೂಡು ಕಟ್ಟುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ" ಎಂದು ಇಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದಳು.

ಹೊಸ ಕಥೆಯ ಸಾಧ್ಯತೆ

ಕೇಶವ ಮತ್ತು ಶ್ಯಾಮಾ ಒಡೆದ ಮೊಟ್ಟೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಹೇಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬಹುದು ಎಂದು ನಾನು ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದಾಗ, ಮಕ್ಕಳು ಕೆಲವು ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ನೀಡಿದರು.

ಮುನ್ನು ಹೇಳಿದಳು, "ಆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಸ್ನೇಹಿತರೇ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ಅವರ ಹೆಸರುಗಳು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದವು. ಮೊಟ್ಟೆಗಳ ವಿಷಯವನ್ನು ಅವರು ತಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರೊಂದಿಗೆ ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದರೆ, ಬಹುಶಃ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಬಹುದಿತ್ತೇನೋ! ಏಕೆಂದರೆ ಸಂಕಷ್ಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹಿತರು ಉತ್ತಮ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರಿಂದ ತುಂಬಾ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ." ಮುನ್ನು ನೀಡಿದ ಈ ಉತ್ತರವು ಕಥೆಗೆ ಒಂದು ಹೊಸ ತಿರುವು ನೀಡಿತು. ನಾನು ಅವಳಿಗೆ, "ಕೇಶವ ಮತ್ತು ಶ್ಯಾಮಾಗೆ ಒಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತನಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಈ ಕಥೆ ಹೇಗೆ ಬದಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ನೀನೇ ಊಹಿಸು!" ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಳು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ, "ಹೌದು ಮೇಡಂ, ನಾನು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಕಥೆಯನ್ನೇ ರಚಿಸುತ್ತೇನೆ!" ಎಂದಳು.

ಕಥೆಯಲ್ಲಿನ ಪಾತ್ರಗಳು

"ಕಥೆಯನ್ನು ಓದಿದ ನಂತರ ನಿಮಗೆ ಕೇಶವ ಮತ್ತು ಶ್ಯಾಮಾ ಬಗ್ಗೆ ಏನೆನ್ನಿಸಿತು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ, ಅನೇಕ ಮಕ್ಕಳು "ಆ ಅಣ್ಣ-ತಂಗಿ ತಮ್ಮ ತಪ್ಪನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದರು. "ಅವರು ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಕ್ಕಳು, ಮೊಟ್ಟೆಗಳಿಂದ ಮರಿಗಳು ಹೊರಬರುವುದನ್ನು ನೋಡುವ ಆಸೆ ಅವರಿಗಿತ್ತು. ಅವರು ಹಕ್ಕಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಹೋದರಾದರೂ, ಅಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ಮೊಟ್ಟೆಗಳು ಒಡೆದುಹೋದವು. ಇದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ದುಃಖವಾಯಿತು" ಎಂದು ಮಕ್ಕಳು ಪಾತ್ರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮರುಗಿದರು.

ನಿಮಗೆ ಏನು ಇಷ್ಟವಾಯಿತು ಮತ್ತು ಏನು ಇಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ?

"ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಯಾವ ಭಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಇಷ್ಟವಾಯಿತು?" ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ, "ನನಗೆ ಇಡೀ ಕಥೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇಷ್ಟವಾಯಿತು" ಎಂಬ ಉತ್ತರ ಬಂತು. ಸುರೇಂದ್ರ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾ, "ಮೊಟ್ಟೆ ಒಡೆದ ನಂತರ ಅಮ್ಮ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಗದರಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ಯಾಮಾ ತಾಯಿಯ ಪರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದು ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಾಯಿತು" ಎಂದನು. ಕಥೆಯನ್ನು ಓದುತ್ತಿರುವಾಗ, ಕೇಶವನು ಶ್ಯಾಮಾಳನ್ನು "ನಿನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ" (ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ಅಥವಾ ಕೋಪದಿಂದ) ಎಂದು ಗದರಿಸುವ ಸಾಲನ್ನು ತರಗತಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳು ಓದಿ ಆನಂದಿಸಿದರು.

ರೋಹಿತ್ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, "ಶ್ಯಾಮಾ ತಾನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪನ್ನು ಮರೆತು ಕೇಶವನ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಆರೋಪ ಹೊರಿಸಿದಾಗ, ಅವಳ ಮುಗ್ಧತೆ ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ," ಎಂದನು. ರಾಜು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತಾ, "ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರೂ ಮರಿ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟ ಕ್ಷಣ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟವಾಯಿತು. ಶ್ಯಾಮಾ ಕುತೂಹಲದಿಂದ, 'ಅಣ್ಣ, ಮರಿಗಳು ಹೇಗಿವೆ? ಅವು ಏನು ತಿನ್ನುತ್ತವೆ? ಅವು ಹೇಗೆ ಕಾಣುತ್ತವೆ?' ಎಂದು ಕೇಶವನನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ರೀತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು," ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವು ವಿಷಯಗಳು ಇಷ್ಟವಾಗಿದ್ದವು. ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ, "ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗದ ಅಂಶ ಯಾವುದು?" ಎಂದು ಕೇಳುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಅವರು ಕಥೆಯನ್ನು ಮೀರಿದ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಊಹಿಸಲು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಅನಿಸಿಕೆಗಳನ್ನು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿತು. ಪ್ರತಿಮಾ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾ, "ಮೊಟ್ಟೆಗಳು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಒಡೆದುಹೋದದ್ದು ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ," ಎಂದಳು. ತರಗತಿಯ ಅನೇಕ ಮಕ್ಕಳು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿದರು.

ಒಂದು ವಿಭಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ

ಕಿಶನ್‌ನ ಮಾತುಗಳು ಇಡೀ ಕಥೆಯನ್ನೇ ಒಂದು ಹೊಸ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ನೋಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದವು. ಅವನು ಹೇಳಿದನು, "ಆ ಹಕ್ಕಿ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳಿಸಬಾರದಿತ್ತು. ಹಕ್ಕಿಯ ಮರಿಗಳು ಅದಕ್ಕೆ ಮಕ್ಕಳೋ ಹಾಗೆಯೇ ಕೇಶವ ಮತ್ತು ಶ್ಯಾಮಾ ಕೂಡ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರ ಮಕ್ಕಳು ಎಂಬುವುದನ್ನು ಅದು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು. ಹಕ್ಕಿಯು ಮಕ್ಕಳ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಕೋಪಗೊಂಡು ತನ್ನ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತಾನೇ ಬೀಳಿಸಿತು! ಇದರಿಂದಾಗಿ ಆ ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರೂ ಅಮ್ಮನಿಂದ ಬೈಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು ಮತ್ತು ಕೇಶವನಿಗೆ ಆ ರಾತ್ರಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಿಂದ ನಿದ್ರೆಯೇ ಬರಲಿಲ್ಲ." ಈ ವಿಭಿನ್ನವಾದ ಉತ್ತರವು ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಚರ್ಚೆಯನ್ನೇ ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿತು. "ಇದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಒಂದು ಹಕ್ಕಿ ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ಯೋಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ! ಅದು ಕೇವಲ ತನ್ನ ಗೂಡು ಮತ್ತು ಮರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಯೋಚಿಸುತ್ತದೆ; ಅದಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯರಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಕೆಲವರು ವಾದಿಸಿದರು. ಆಗ ಮುನ್ನು ಮಧ್ಯಪ್ರವೇಶಿಸಿ, "ಮೂರ್ಖರೇ! ಅವುಗಳಿಗೆ ನಮಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಹಕ್ಕಿ ಹಾಗೆ ಯೋಚಿಸಿದ್ದರೆ, ಅದು ನಮಗೆ ಹೇಗೆ ತಾನೇ ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯ?" ಎಂದು ಮರುಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.

ಲೇಖಕರ ಪರಿಚಯ

ಚರ್ಚೆಯ ನಂತರ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಥೆಯ ಲೇಖಕರನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ ಸಮಯ ಬಂದಿತು. "ಇಷ್ಟು ಸುಂದರವಾದ ಕಥೆಯನ್ನು ಯಾರು ಬರೆದಿರಬಹುದು?" ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ನನ್ನ ಮೊಬೈಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಿ ಪ್ರೇಮ್‌ಚಂದ್ ಅವರ ಚಿತ್ರವನ್ನು ತೋರಿಸಿ, "ಇವರೇ ಈ ಕಥೆಯ ಲೇಖಕರು. ನೀವು ಪ್ರೇಮ್‌ಚಂದ್ ಅವರು ಬರೆದ ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಓದಿದ್ದೀರಾ?" ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೆನಪಾಗದಿದ್ದಾಗ, ನಾನು ಅವರಿಗೆ 5ನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ "ಈದ್ನಾ" ಪಾಠವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿದೆ. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. ಲೇಖಕರು ಬರೆದ ಇತರ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಲು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ ಸಿಗುವಂತೆ ಅವರನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಶಾಲಾ ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ಮೂಲಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಥೆಗಳನ್ನು ತಲುಪಿಸಲು ನಾನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶಿಕ್ಷಕರು ಕಂಡುಕೊಂಡ ಅಂಶಗಳು

ಈ ಪಾಠದ ಬೋಧನೆಯು ನನ್ನನ್ನು ನಾನೇ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಅವಕಾಶ ನೀಡಿತು. ನಾನು ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ್ದ ಗುರಿಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇನೆ, ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಯಾವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದೆ ಹಾಗೂ ನಾನು ಎದುರಿಸಿದ ಸವಾಲುಗಳೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲು ಇದು ಸಹಕಾರಿಯಾಯಿತು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಓದುವ ಕೌಶಲದ ಆರಂಭಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿರುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಕ್ಕಳು ತರಗತಿಯ ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ಗಮನಿಸಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗಿ, "ಈ ಕಥೆ ತುಂಬಾ ದೊಡ್ಡದಿದೆ, ನನಗೆ

ಚಿತ್ರ 3: ಫಟನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಮಕ್ಕಳು.

(ಚಿತ್ರಕಥೆ: ಎನ್.ಸಿ.ಇ.ಆರ್.ಟಿ. ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ 'ವಸಂತ')

ಇದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ" ಎಂದು ತನ್ನ ಅಳಲನ್ನು ತೋಡಿಕೊಂಡಳು. ಇವಳಂತೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಕಷ್ಟಪಡುವ ಇತರ ಮಕ್ಕಳೂ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಅರಿವಾಯಿತು. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು, ನಾನು ಅಂತಹ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ 'ಬರ್ಬಾ' ಸಾಹಿತ್ಯ ಸರಣಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಸರಳ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ.

ಬೋಧನಾ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸುವುದರಿಂದ, ಮಕ್ಕಳು ಕಥೆಯ ಫಟನೆಗಳು ಮತ್ತು ಪಾತ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಬೆಸೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಅವರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಬಾಂಧವ್ಯವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸನ್ನಿವೇಶ ಮತ್ತು ಪಾತ್ರದ ಕುರಿತು ಅವರಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ಆಲೋಚನೆಗಳು ರೂಪುಗೊಂಡವು. ಪ್ರತಿ ಮಗುವೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ತರ್ಕವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿ, ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಅಥವಾ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಎರಡನ್ನೂ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿತು. ಇದು ಅವರ ಕಲ್ಪನಾ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಅನಿಸಿಕೆಗಳನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಉತ್ತಮ ಅವಕಾಶ ನೀಡಿತು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದವು; ಅವರು ಇತರ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಕೃತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಕುತೂಹಲ ತೋರಿದರು. ಈ ರೀತಿಯ ಬೋಧನಾ ಕ್ರಮವು ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಮತ್ತು ಆಪ್ತವಾದ ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನು ಬೆಸೆಯುವ ಅನುಭವ ನೀಡಿತು.

ಆರತಿ ಪಾಂಡೆ ಅವರು ಉತ್ತರಾಖಂಡದ ಉಧಮ್ ಸಿಂಗ್ ನಗರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ರುದ್ರಪುರದ ರಾಮನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ಕಾರಿ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಚಿತ್ರಕಲೆ ಮತ್ತು ಕವನ ರಚನೆ ಇವರ ನೆಚ್ಚಿನ ಹವ್ಯಾಸಗಳು. ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದುವುದು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಯುವ ಮೂಲಕ ನವೀನ ಮಾದರಿಯ ಕಲಿಕಾ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಇವರು ವಿಶೇಷ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಸಂಪರ್ಕ: artisc83@gmail.com

ಅನುವಾದ: ಅನುರೂಪ ರವೀಂದ್ರ | ಪರಿಶೀಲನೆ: ಆಶಾ ಮಹೇಶ್ವರ ಸಿಂಗ್